

Константинъ, тогава билъ студентъ въ Москва. Райко го намѣрилъ и му занесълъ поздравъ отъ Димитра, като му разказалъ, каква учителска работа тѣ извършили въ Прилепъ и въ Кукушъ. Константинъ се зарадвалъ твърде много, прегърналъ го и му казалъ, че ще се грижи за него.

Първата работа на Константина била да подготви македонския си събратъ да държи изпитъ по старобългарски и старогръцки езици. Райко си далъ трудъ и за една година здраво се подготвилъ и издържалъ искания изпитъ. Константинъ, който се познавалъ съ много руски учени и просвѣтени хора, изработилъ предъ едно ученолюбиво дружество да отпуска на Жинзифова годишна издръжка, докато свърши университета.

Така съ отличенъ изпитъ и сигурна парична издръжка младиятъ македонски родолюбецъ почналъ въ 1860 година учението си въ Московския университетъ и за 4 години свършилъ успѣшно наукитѣ история, езикознание и чужди езици.

Трудолюбивиятъ и приказливъ Жинзифовъ се запозналъ въ Москва съ много руски просвѣтени, заможни и благотелни люде, и тѣ го канѣли дома си на гости. Така той изучилъ за скоро време руски езикъ и прочелъ съчиненията на бележититѣ руски писатели. За успѣха му много помогнало и това, че той отъ Македония знаелъ добре стария и новия гръцки езикъ. А въ това време въ Москва всички учени хора се интересували отъ старогръцкия езикъ, по който тѣ трѣбвало да прочетатъ и разбиратъ, какви сж били наукитѣ, напредъка и управата на старитѣ гърци, отъ които европейцитѣ сж заели много нѣща.

И така неволно Райко Жинзифовъ станалъ учителъ на руситѣ по гръцки езикъ. Отъ преподаванитѣ уроци той получилъ срѣдства за своята издръжка, та нѣмалъ вече нужда да ходи да се моли на други хора за пари.